

Abstrakt

PRAKTYKI WSPÓLISTNIENIA - PROJEKT INSTALACJI. MIĘDZY NATURĄ A SYMBOLEM.

Magdalena Komar

promotor: dr hab. Jarosław Kozakiewicz, prof ASP

Praca doktorska pt. "Praktyki współistnienia - projekt instalacji. Między naturą a symbolem" składa się:

- z szesnastu struktur powstałych w wyniku dialogu-gry między człowiekiem a pszczołami,
- filmu dźwiękowego dokumentującego proces działań w trakcie realizowania projektu (dołączony na pendrivie),
- tkaniny symbiotycznej łączącą w sobie tkaninę filcową i wykonane w technice stereografii (3D) zdjęcie, ukazujące ostateczny rezultat dialogu,
- kompozycji muzycznej łączącej dźwięki wydawane przez rój pszczół z dźwiękami współczesnego miasta,
- filmu dokumentującego wystawę pt. "Praktyki Współistnienia", która odbyła się między 10 grudnia 2021 a 18 marca 2022 w galerii Fundacji Polskiej Sztuki Nowoczesnej - Biuro Wystaw (dołączony na pendrivie)
- pracy teoretycznej ukazującej proces działania i myślenia w trakcie realizacji projektu, który zakłada wykroczenie poza podział Ja-Pszczoły, poza paradygmat, według którego przeznaczeniem człowieka jest „...panowanie nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!”¹. Nie panowanie jest tu istotne, lecz wspólne działanie. W tej mierze instalacja jest opowieścią o tworzeniu warunków współistnienia - a rezultaty dialogu Ja-Pszczoły mogą być traktowane jako kompozycje przynależne do świata kultury.

Praca teoretyczna składa się ze spisu treści, wstępu, ośmiu rozdziałów, zakończenia i bibliografii.

---

¹ Biblia Tysiąclecia, Rdz 1, 24–28, Wydawnictwo Pallottinum, Poznań 2008.

W rozdziale I opisuję pracę jako twórczynię wartości, odwołując się m.in. do tekstów Maxa Webera, Fryderyka Engelsa i Stanisława Brzozowskiego.

W rozdziale II przyglądam się tajemnicy pszczelego trwania i sposobom jej odczytywania przez ludzkość na przestrzeni dziejów.

W rozdziale III proponuję “wyjście poza siebie” jako sposób na poszukiwanie nowego usytuowania człowieka w relacji z florą i fauną.

W rozdziale IV opisuję moje doświadczenia przejęcie/przyjęcie pszczelego spojrzenia na rzeczywistość - współodczuwania z Pszczołami.

W rozdziale V odwołując się do zaproponowanej przez Donnę J. Haraway metody tworzenia nowych relacji z naturą - opartej o dialog, opisuję grę w sznurki jako sposobu tworzenia swych powiązań międzygatunkowych.

Przytaczam również opisaną przez filozofa dialogu Martina Bubera relację “Ja - ty”² jako warunku do “wysłuchania się w inny byt”.

W rozdziale VI podkreślam wagę istnienia Pszczół dla przetrwania Homo Sapiens Sapiens jednocześnie opisując wpływ dewastującej działalności nazwanej w skrócie HIPPO mającej wpływ na zjawisko Masowego Ginięcia Pszczół.

Rozdział VII poświęcony jest w całości sposobom działania w czasie realizacji projektu instalacji. Odwołuję się tutaj do myślenia symbolicznego o którym pisał Mircea Eliade oraz do teorii Seryjnej Endosymbiozy autorstwa Lynn Margulis i koncepcji *umysłu ucieleśnionego* badanego przez Antonio Damasio.

Rozdział VIII opisuje rezultaty powstałe w kolejnych etapach gry w sznurki - w relacji z Pszczołami i ludźmi.

---

² Buber M., *Ja i ty. Wybór Pism filozoficznych*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1992.